

Posamezna številka v Ljubljani in Trstu 4 vin.

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 5. zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravištvo mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1.20; s pošto mesečno K 1.80; polletno K 9.—, četletno K 4.50, mesečno K 1.50. Za inozemstvo celoletno K 28.—. Telefon številka 118.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Izven Ljubljane in Trsta 6 vin.

Uredništvo in upravištvo je v Franciškanski ulici 6. Dopolni se pošiljajo uredništvo, naročnina upravištva. Nepriljubljena pisma se ne sprejemajo, rokopi si se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmi vrsta, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. Telefon številka 118.

Važno vprašanje.

Letošnje ljudsko štetje bo dalo premišljati o marsičem. Statistika je najboljši pregled in najzanesljivejši dokaz dobrega oziroma slabega gospodarstva.

Ko so po letošnjem ljudskem štetju na Dunaju spoznali, da so dunajske žene rodile v desetletju 1900 do 1910 manj otrok nego v prejšnjem desetletju, je dunajska „N. Fr. Presse“ temu dejstvu posvetila uvodni članek, kjer je na dolgo in široko razpravljala o vzroku in pomenu tega upadka. Na francoskem je v zadnjem času, kakor smo sporočili izšel celo oklic na narod, ko so spoznali, da je bilo leta 1860 — 35,360.000 Francozov in 40,000.000 Nemcev, letos pa je 38 milijonov Francozov in 63 milijonov Nemcev, da so se torej Nemci pomnožili za 13 milijonov Francozov pa le za 3 milijone, iz česar se je dalo sklepati, da bo leta 1950. 25 milijonov Francozov in 100 milijonov Nemcev, kar pomeni lahko katastrofo za francoski narod. Kadar naši klerikalci grme proti svobodomiselnemu, radi navaajo tako statistiko in pravijo: glejte kam vede svobodomiselnost.

Toda Dunaj je v kršč. socialnih rokah in glejte, tudi tam je število porodov padlo, kar je znamenje, da ni samo svobodomiselnost vzrok, ako število porodov relativno pada. Zato o Dunaju „Slovenec“ ni govoril. Po vsem tem pa se je pojavilo za nas važno vprašanje, ki ga je prinesla seboj statistika letošnjega ljudskega štetja. Ta le namreč dokazala, da je na Kranjskem v letih 1900—1910 bilo najmanj prirastka med vsemi avstrijskimi deželami.

Podatki o ljudskem štetju kažejo sledeče rezultate. Največji prirastek prebivalstva kažejo dež.: (razven Trsta, ki ima 28.50% prirastka) Istra 16.90%, Dolenja Avstrija (zaradi Dunaja) 13.90%, Predarlško 12.80%, Goriško 12.40%, Solnograško 11.50%, Šlezija 11.20%, Tirolsko 11.60%, Galicija in Bukovina 9.70%. Najmanj prirastka imajo dežele: Dalmacija 8.80%, Moravska 7.50%, Koroška 7.50%, Češka 7.20%, Štajersko 6.30%, Zgor. Avstrijsko 5.20% in Kranjska 3.30%. Značilno je, da je pri južnih in slovanskih deželah najmanj prirastka, kar kaže na izseljevanje in naša bedna Kranjska je zadnja.

To velja, da bi se premislilo. Ne moremo trditi, da je ta prirastek 3.90% morda zaradi tega, ker morda naše matere rode manj otrok kakor prejšnje čase. Nasprotno; o tem ozirom bomo dokazali po statistiki, da nismo zadnji. Naša plodovitost je večja, nego pri Nemcih, moral bi torej biti prirastek pri nas večji nego v sosednjih nemških deželah. Edini vzrok tako pičlemu prirastku more biti torej le izseljevanje. In če se vprašamo naprej: kaj je vzrok izseljevanju, dobimo odgovor: slabo gospodarsko stanje. In kdo je vzrok slabemu gospodarskemu stanju. Klerikalni deželni gospodari! Izseljevanje danes ni nič posebnega. Izseljevanje v Ameriko je nazval neki

zgodovinar največje preseljevanje narodov, kar jih pozna svetovna zgodovina. Danes se vrši izseljevanje pri vseh narodih, pri slovanskih bolj, nego pri germanskih. Čehi in Poljaki imajo v Ameriki svoje kolonije. Toda pri večmilijonskih narodih se izseljevanje ne pozna tako, kakor pri nas. Pri nas je izseljevanje zadnje dobe postalo naravnost važno vprašanje in sicer z gospodarskega in narodnega stališča. Izseljevanje se vrši pri nas v Ameriko in v naša obmejna posebnost v štajerska mesta, v porenska nemška mesta, in na jug posebno v Trst. Ne more se reči, da se pri nas izseljujejo ljudje, ki so doma odveč, danes gre od doma hišni gospodar, domači sin, kmečki delavec — sploh moški brez izjeme. Najdemo v deželi vase, kjer so z malimi izjemami doma same ženske z otroki. Večino izseljencev vzame Amerikanska denarja, mnoga kmetija si je na videz opomogla, v resnici pa je dežela izgubila le mnogo delavnih moči. Izseljevanje v štajerska mesta in rudokope je pasivno: večina delavcev se narodno izgubi, ker bi sicer ljudsko štetje kazalo drugačne številke. V tem oziru je skoraj edino Trst naša svetla točka. Izseljevanje terej ni dovelo dejstva in prirastek 3.30% je le žalosten znak slabega deželnega gospodarstva, ki ga tudi desetmilijanska posojila ne bodo povzdignila.

Resnica je, danes klerikalizem duši deželo, da ne da dihati; klerikalizem ne da izobrazbe ljudstvu, ne pusti misliti, onemoglost, nezaupnost, nesamostojnost je posledica njegove vzgoje. Beg z domače zemlje kaže, da se ne da na nji živeti, pa tudi da ni volje do rešitve, da naši ljudje raje iščejo življenja drugod, nego da bi poginjali v kraljestvu klerikalizma. Duh, ki mori, je zastupil našo narodno dušo. Boj proti naprednim narodnim smerem, ki je prinesel na deželi zmago klerikalizmu, podjarmil je isto ljudstvo, ki je slo v boj za ljudsko stranko in ga vrgel v sužnost, iz katere naš človek ni našel druge rešitve, kakor beg v tujino. Mnogi, ki so se vrnili domov, so pobegnili zopet, češ da pod takimi razmerami ni mogoče živet.

Stojimo torej pred važnimi vprašanjem, ki zahteva temeljite razrešitve.

Vseslovanski časnikarski kongres v Belgradu.

Razstava slovanskih časopisov.

(Kako se je pojavil predlog. — Navodilo za razstavo.)

Istodobno s zasedanjem vseslovanskega časnikarskega kongresa v Belgradu od 27. junija do incl. 2. julija (po starem koledarju), se priredi prva in do sedaj edina razstava slovanskih novin in časopisov.

Svoje delovanje je že pričela posebna sekcija „Srpskega novinarskega združenja“, ki se bavi samo s pripravljanjem za to na Balkanu in v Slo-

vanstvu vobče edino prvo razstavo, da pokaže razvitek slovanskega časnikarstva. Obenem se proslavi s to razstavo tudi desetletni jubilej postanka in delovanja „Slovanske časnikarske Zveze“, katere bode imela v Belgradu tudi svoj X. jubilarni kongres.

Predlog za to razstavo je potekel od srbske strani. Za časa trajanja seje glavnega odbora „Slovan. časnikarske Zveze“ v Pragi (v začetku prošlega leta) razvil in obrazložil je njen pristni član, Ivan Ivančič, obširno svoj predlog, da se priredi v Belgradu tega leta prva razstava slovanskih časnikov. Njegov predlog so podpirali na isti seji Srb g. Peter Despotović, direktor „Srbske Zastave“ in Čeh I. Miškovský, direktor „Naših Hlasov“. Predlog so odobrvali in mu obljubili vsestrano pomoč: V. Klofáč, I. Holeček, I. Hejret, Nikolov, A. Runta, V. Červinka, Šmid-Bošć itd. Nesoglasje je bilo samo v tem, dali se naj ta razstava priredi v večjem ali manjšem stilu. Bolgar g. Nikolov je bil za to, da naj bo razstava časnikov v Belgradu samo srbska in jugoslovanska in tega mišljenja so bili nekateri člani glavnega odbora, ali g. Ivančič je s pomočjo g. Klofáča in Holečka dosegel, da zadobi s pomočjo tehničnih razlogov za svoje stališče „Glavni odbor slov. čas. zveze“ in zaključeno je, da se priredi v Belgradu razstava novin in časopisov v velikem stilu — vseslovanska. Zveza je naprosila „Srpsko Novinarsko Združenje“, da prevzame kongres in prireditev te razstave, kar je združenje sprejelo in tudi začelo svoje delovanje.

Poleg članov „Združenja“ nahaja se v tej sekciji še okoli deset njegovih prijateljev književnikov in veščakov v slovanskih jezikih. Preko zvez slovanskih časnikarjev se pozvejo redakcije vseh listov, da pošljejo svoje eksemplare na razstavo; tam kjer ni časnikarskih društev kakor v Rusiji, na Slovaškem, Črni Gori, Istri in Lužiki, pisali bomo vsakemu listu posebej in ga bomo povabili k vdeležbi in na razstavo. Izgleda, da je že gotova izložba čeških listov po prizadevanju g. Fr. Hovorke v Pragi in se v kratkem odpošlje v Belgrad.

Srbski sekciji razstave se pripisuje posebna skrb, ker tu se izlože vsi srbski listi še iz XVIII. veka in pokaže se razvoj srbskega novinarstva. Izdela se tudi prvi katalog (bibliografija) celega slovanskega časopisja in se razdeli na razstavi.

Adresa za pošiljanje dveh primerov časopisov: „Srpsko Novinarsko Združenje“ (Za izložbu) Belgrad, Srbija.

Iz slovanskih krajev.

Iz Ithana. Poročali ste, da deželni odbor prodaje posestva umrle Ane Sojer, katerega skupilo je bilo namenjeno v prvi vrsti občinskim revežem, ni odobril, ter odredil ofertno prodajo na 20. t. m. Ponudnikov je bilo več, najnižji je bil Breznik, (to je tisti, kateremu sta župan in župnik pod roko

prodala posestvo za 36.937 K). Obljubil je zopet isto svoto, — najvišji ponudnik pa je bil 40.000 K. In kaj je storil župan? Na povelje župnika je oddal zopet Brezniku posestvo za 36.937 K. To je v nebo vpijoča krivica, katere se je storila občini in revežem, ki so za celih 3000 K prikrajšani. Pomisliti je treba, da plačuje cela občina le 2000 K direktnega davka na leto, da ima samo občinskih doklad 72%. Za tako revno občino je svota 3000 K ogromna, saj so to davki cele občine za poldrugo leto. Tako gospodarijo sedaj klerikalci v naši deželi, župani morajo storiti, kar jim župnik zapove, pa če vse vrag vzame. Kaj pa poročeta k temu deželni odbor in vlada. Zahtevamo, da se razpiše od deželnega odbora ali od glavarstva pravilna dražba ali pa naj doplačata župnik in župan 3063 K v revni zaklad. Sliši se, da bodo ofernti, ki jih je imel župan za norca, tožili za odškodovanje. Ž župnikom in njegovimi podreptiki se v kratkem zopet pomenimo.

Iz Jesenic na Gorenjskem. V kurilnici c. kr. državne železnice na Jesenicah pašuje neko nad vse nasilno germansko človeče po imenu Kranzer. Ta surovi germanček uganja nad ubogimi slovanskimi delavci, ki so zaposleni v kurilnici in seveda pod njegovim vodstvom, take stvari, da se človeku kar lasje ježijo, ko jih čuje. Delavce zmerja in psuje z najostudnejšimi in nemarnimi izrazi, katerih menda še v „leksikonu“ težko najdemo. „Windische Gauner, Schurken, Hunde itd.“, to je na dnevnem redu. No, pa saj se to obiskurto človeče ni menda boljše pričel, ker je pred par leti še sam metal z lopato premog. Od tega človeka itak boljše vedenja in obnašanja napram delavcem ne moremo zahtevati, ampak vso krivdo zadene železniško vodstvo, ki postavi takega človeka za kurilničnega vodjo na Jesenicah, kjer je toliko osebja, kakor bi morda boljše ljudi ne bilo pri železnici. Tem žalostnejše je za železniško vodstvo, da ne ukrene nič potrebnega, dasi pozna tega Kranzerja od nog do glave. Pa kaj to železniškemu vodstvu mar, samo da zna uboge slovanske železniške delavce dobro zmerjati in psovati. Kakšen je ta pangermanček Krauzer ali kurilnični vodja, evo vam par dokazov! Ni čuda, da nam ubogim delavcem, končno tudi kri zavre, ko moramo prenašati njegovi surovosti. Prvič je on velik babjek. Dasi so ga razni časopisi že radi tega prijeli, se ga nič ne prime. Slep si pa tudi naši klerikalci na čelu jim župnik in kaplan, ki vedno trobita o morali in uganjata farško politiko, tega pa ne vidita, da se Kranzer peča z neko omoženo žensko, ki že delj časa živi pri njem, ločena od svojega pravega moža, v divjem zakonu. Seveda jeseniška farja molčita — ker je Kranzer baje dobro zapisan pri farji in na katoliški podlagi je menda tudi. Poleg tega je ta Kranzer tudi dober pretepač. Na dan sv. Jožefa je ta vzorni hranilnični vodja pretepel s svojo gorjačo dva

železniška uslužbenca, kar brez vsega vzroka. Obadva sta težko ranjena in sta sedaj doma, ker vsled težkih poškodb ne moreta opravljati svoje službe. Dasi sta bila čisto po nedolžnem tepena, vendar vrača Kranzer vso krivdo na nju in od železniškega vodstva je bil še celo pohvaljen. Vsa zadeva je pa že pred sodiščem. Radovedni smo, kakega mnenja bo sodišče. O tem izidu bomo še poročali natančneje. Naša edina in opravičena želja je pa, da ga železniška uprava ali vodstvo premesti kam drugam, ker drugače smo prisiljeni mi vsi, ki trpimo pod njegovim vodstvom, zagrabiti za najskrajnejša sredstva. Upajmo, da bo vodstvo vendar končno ugodilo našim prošnjam in željam.

Prizadeti.

Iz Hrastnika. Znano je, da je prejšnji dolski kaplan Schiller pobegnil s svojo ljubico v Ameriko. Zdi se pa nam, da bodo Dolanci zgubili tudi sedanjega svojega kaplana g. Kolenca. Tukajšnji delavci kemične tovarne hočejo prosiiti lavantinskega knezoškofa, naj tudi sedanjemu dolskemu kaplanu preskrbi vozni listek v Ameriko, češ, kaj bomo s takim duhovnom, ki hoče mazilit omoženo žensko, ki pa zdrava okolu hodi. Niti to ne olajšuje njegove krivde, da se, kakor sam zatrjuje, že dalje časa pozna z njo. Pomilujemo le uboge dolske klerikalce, ker vsako soboto toliko zvoniijo za dobre duhovnike, a kaplana po svoji volji le ne morejo izprostiti od nebes; potem pa se nam tudi smilijo, kajti, kaj bo z njimi, če jim žurnalistika splava v Ameriko. — Od druge strani pa poročajo. Večkrat je bilo v zadnjem času videti črnega netopirja, ki je letal v smeri od dolskega župnišča in se zaletaval v ogelji nekega stanovanja kemične tovarne. Prosimo g. kaplana, ki biva v župnišču precej visoko, naj pogleda, se li ne skriva dotična nočna ptica pod farovškim ostrešjem, ker bi bilo dobro jo odstraniti, da ne bi vzbujala strah babjevernih ljudi.

Slovanski jug.

Bosenski izseljenci. Takoj po aneksiji Bosne in Hercegovine so se bosenski muslimanski siromaki pričeli izseljevati v Turčijo in bosenska vlada je emigracijo podpirala. Po svojih agentih je netila v nezavedni masi verski čut, vsled česar so se muslimanski siromaki kar trumoma izseljevali v Turčijo k svojim verskim bratom. Posestva izseljencev so nato za mal denar pokupili Nemci in Madžari in si tako ustvarili svoje kolonije v anektiranih pokrajinah. Šele po težkem prizadevanju narodnih poslancev se je posrečilo omejiti vsaj deloma nadaljno izseljevanje muslimanov. A emigracija še vedno traja, kljub temu, da se je nekaj rodbin že povrnilo iz Turške v domovino, ker jih Turška ni mogla sprejeti. Samo v solunski vilajet se je od 1. marca l. 1910. do 1. marca l. 1911. izselilo iz Bosne 7270 osebali 1577 družin. Umrlo jih je 609. Izseljenci so zelo nezadovoljni z raz.

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetke.

— Da, da prijatelj; o tem ne dvomite. — V par besedah ste popisali življenje, ki ga živim v tej hiši. Kajti vse, kar mi priporočate, delam že zdavnaj: toda doslej sem delala to le iz notranjega nagiba, ne vedoča, ali mi je v rešitev ali v pogubo. Ah, gospod, če bi se vam posrečilo, pregovoriti mojo mater, da zapusti Benetke ... Preden sem prišla semkaj, sem bila tako srečna ... — Kje pa ste bili prej? — Na kmetih, blizu Mantove. Mati je prihajala po dvakrat na leto k meni, in takrat — kako srečni sva bili! Skupaj svatakali po travnikih, kakor dve sestri. Kadar je ona odhajala, sva jokali obedve, da se nama je trgalo srce. A vendar bi se rada zopet vrnila v tisto življenje ... — Upajte, storiti hočem vse, kar je mogoče, da pregovorim vašo mater ... — Bianka je sklenila roke. — Potem sva obedve rešeni! je dejala, ne da bi poznala globoki pomen svoje besede. Kdaj boste govorili z mojo materjo? — Kakor hitro bo mogoče. Morda še nocoj. Ali, bolje ... jutri, da, jutri; kajti premisliti moram, kaj ji porečem. — Dobri ste, gospod. Res ste dobri. In žal mi je, da vam ne zaupam. — V čem mi ne zaupate? je vprašal Roland začenčen. — Bianka je zaškratela. — Nisem vam povedala vsega ... Toda potrebno je ... Neki človek ... eden izmed njih, ki zahajajo v to hišo ... — No? ... — Moja mati me je nekega dne proti svoji navadi vzela podnevi s seboj na Lido. Tisti človek naju je srečal. Spoznal je mojo mater, dasi je nosila pajčolan; približal se nama je, in le-

den mraz me je obilil pod njegovim pogledom.

— Ali bi mi mogli popisati tega človeka? — Odurno grd je. Tisti dan je nosil abatski plašč, nogavice pa je imel višnjeve. — Bembo! je zamrmral Roland zamolklo. — Mesec dni kasneje sem nenadoma zagledala, da se ta vrata odpirajo. Tisti človek je stal na pragu. Obraz mu je gorel; in take reči je jel blebetati, da jih skoraj nisem slišala, tako me jih je bilo groza. Zakričala sem na ves glas. Moje služkinje so pritekile, in on je odšel, opravičujoč se, češ, da se je zmotil ... — Kaj pa je dejala vaša mati, ko je izvedela? — Nisem si upala, povedati ji ta doživljaj. Toda strah me je, in če danes se ga ne morem spomniti, ne da bi trepetala. — Pomirite se, je dejal Roland, s tako temnim glasom, da je deklica prebledela. Jaz vas hočem braniti pred tem človekom.

— Torej ga poznate? — Da, poznam ga, je odgovoril Roland, in njegov obraz se je nenadoma izpčal.

Nato se je premagal ter dodal s čudnim glasom: — Z Bogom, dete moje. Ničesar se več ne bojte, in blagoslovite slučaj, ki je storil, da sem vas videl ter govoril z vami. Odslej se ne bojte ničesar več; pod mojim varstvom ste.

Bianka se je ljubko naklonila, in izraz globoke hvaležnosti je zasijal v njenih modrih očeh; njih srčiti blesk se je omilil ter se raztopil v toplo luč.

Roland je bil odprl vrata ter namignil orjaškemu slugi, naj se približa. Govoril mu je na uho, kakor da bi mu dajal povelja. Rekel pa mu je:

— Skalabrino, dobro si oglej tega otroka. — Vidim jo, gospodar. — Dobro si vtisni njen obraz, tako da ga odneseš s seboj v neizbrisnem spominu. — Spoznal bi jo izmed tisočih. — Dobro, je dejal Roland naposled, ko se mu je zazdelo, da je Skalabrino dovolj ogledal Biankin obraz, dobro; glejte, da mi kmalu prinesete tiste reči ... — Sluga se je naklonil in odšel. — Tudi Roland se je naklonil Bianki, ki je bila zdaj vsa sre-

čna, ter je zaprl vrata.

— Kako je? je vzkliknila zunaj Imperija s tesnobnim glasom.

— Nobene nevarnosti, milostljiva. Ako se hočete sami prepričati, boste videli, da je vaša hčerka popolnoma zdrava.

Imperija je planila v sobo svojega otroka. — Nepravi tajnik Paolo — naš Roland — je stopil med tem k Aretinu, ki je prejš z Imperijo čakal nanj, ter mu dejal potihoma!

— Povabite svojega prijatelja Bembo k sebi na dom, na zabavo v uzkem krogu, tako da bomo skupaj samo vi, on in jaz.

In Paolo se je po vsem videju zatopil v premišljevanja, ki jih je Pietro Aretino spoštoval.

— Čudna reč, je mislil Roland, je človeška usoda. Glej to žensko, izgubljenko, Kurtizano, ki je njen pohlep po meni v eni sami uri zakrivil morda vso mojo nesrečo! Gotovo je ona kriva, da so me ovadili. Služila je brez dvoma težnjam Foskarija. Bemba in Altierija, tej strašni trojici lupežev, ki so sklenili zavezništvo, da me potope v noč brezkončnega obupa. Dobro. Izvedel sem, da ima hčer, in da ljubi to hčer. To je orodje mojega maščevanja, sem dejal sam pri sebi. Z njim hočem uničiti materinsko dušo, ki je zablodila v telo Kurtizane. Toda, ko sem prišel, da proučim kazni, namenjeno nesrečnici, se je nenadoma naselilo v mojem srcu sočutje. Videl sem njeno hčer in spoznal v nji angela, vrednega usmiljenja in obudovanja vseh mož na svetu! Prišel sem, da jo uničim, odhajam pa z namenom, rešiti jo. Čemu to? Zakaj si nisem iztrgal svojega šibkega srca iz prsi, iz tistih, kjer sem naselil voljo, da se maščujem.

Imperija se je vrnila, vsa žarečih lic, in je prišla Rolanda za roke.

— Ah, mojster Paolo, je vzkliknila, vi ste v resnici velik zdravnik. Nikdar še nisem videla svoje hčerke tako zdrave in tako vesele življenja. Gospod Aretino, vaš tajnik je prav zaklad.

— Saj se vam rekel, milostljiva, je odgovoril Peter. Ob dotiku Imperijinih rok je izpreletil Rolanda drhtljaj studa in sovraštva, ki ga je takoj premagal.

(Dalje.)

merami v Turčiji in bi se radi vrnili nazaj, kar jim je pa nemogoče, ker so vse prodali. To je skrajno žalostna posledica aneksije.

Splošni pregled.

Prebivalstvo Avstro-Ogrske monarhije znaša po zadnjem ljudskem štetju: Avstrijska polovica 28.567.898, Ogrska in Hrvatska 20.850.678, Bosna in Hercegovina 1.895.673, torej ima vsa država skupaj 51.314.249 prebivalcev, kar pomeni prirastka skoraj 10 milijonov.

Neki nemški politik o vladnih planih se je izjavil: Med razpustom državnega zbora bi vlada po § 14. izvedla reformo osebnega dohodninskega davka, povišanje davka na zganje in posojilo 16 milijonov. Misli se tudi na reaktiviranje ministrov-rojakov.

Ruska kriza. Člana državnega sovjeta, ki sta bila proti Stolipinu, Durnovo in Trepov sta dobila do 1. januarja l. 1912. dopust. Dva carska ukaza zapovedujeta, da državni svet in дума prekineta seje za tri dni. To daje vladi pravico predloga o zemstvih proglasiti kot zakon.

Delavski penzijski zakon v Franciji. Te dni je podpisal prezident Fallières dekret, s katerim se daje upravi navodilo glede penzijskega zakona za tovarniške in poljedelske delavce.

Klitaško-ruski spor je postal zopet bolj napet. Listi trdijo, da bo Rusija storila skrajne korake, ako se Klitaška v danem roku ne postavi na stališče, ki ga zahteva ruska nota z dne 16. februarja t. l.

Mehikanski kabinet je demisijski. Zgodilo se je to baje zato, da bi nastal v državi zopet red in mir. Demisija je bila povsod z zadovoljnostjo vsprejeta, ker bodo na ta način omogočene reforme in izpremembe, ki so državi potrebne.

Vladne čete mehikanske so doživele pri Hihnahua hud poraz. Padlo je 100 mož.

Prezident Taft je poslal kalifornskemu guvernerju poslanico, katere vsebina še ni znana. Sodi se, da se nanaša na Japonce in zagotavlja, da zakon, ki tujcem brani nakup zemlje, ne stopi v veljavo.

Velika nesreča se je pripetila v Ocili v Georgiji. Brzovlak, ki je vozil ravno čez most, je skočil s tira, pet vozov je padlo v vodo. Mrtvih je 40 oseb, mnogo ranjenih.

Sonetni venec.

(Žalni slavonspev iz polpreteklih dni. V proslavo „Jutrove“ zmage spesnil X.)
(Konec.)

To „Jutro“ je zganilo roko prava, zastoj smo šli od Ponca do Pilata, zaman potrkali na mnoga vrata, odveč bil je vmazana pisava.

Še Šusteršič je klical: očetnjava! dovolil za kanone mnogo zlata, pošteno blatil je Slovana — brata, pa vendar pride sodna preiskava.

Ko bi le mi toliko ne lagali, rohneli ne nad Jutrom in mladini Z usmiljenja bi nas ne bili izdali, in skriti bi ostali naši čini — S kupčijo kravjo bomo se zmazali, edino mi smo silni, zdaj v večini.

Edini mi smo silni zdaj v večini. denarja treba nekaj bo nabrati, Štefetu, Kregarju odpotovati neznano kam, dokler žive spomini.

In skrita čakati potem v tujini, — kot zdravja moral je Lampe izkati, da vodstvo stranke z vlado se pobrati, če rešit' bi se dali vere sini.

Pa saj Štefe, ta dobro zna tajiti, lastnost mu to je dala že narava, resnico on najbolje zna pobiti.

A zdaj bo res potrebna pamet zdrava, bo treba se iz zanke hude zviti. Fui „Jutro“! To nas grdo spodkopava!

Fui „Jutro“! To nas grdo spodkopava, vse naše goljufije je odkrilo, že mnogim je življenje zagrenilo, in najbolj nam, ko nas zdaj vsak spoznava!

Nič ne škoduje bitka mu krvava, pristahev vedno večje je število, celo duhovnom se je priljubilo; „Slovenec“ pa do grla v dolgu plava.

Izdan bojkot nad nami se maščuje, prej bujno cvetelo, zdaj smo suhi klini. Zlagane nam zasluge „Jutro“ ruje.

Zaman „Slovenec“ narodnost vso hlino, ker z nami iti vsakdo se sramuje! Enkrat maščujemo se mi trpini!

Enkrat maščujemo se mi trpini! Ko Rim ukazoval bo vsem na sveti, sveta vladar pa papež, zdaj ujeti, ko zadnja iskra vmakne se temini.

En klic zvenel bo v dalji in bližini: „Ali z nami ali na gmradi vmeti! Prostost, svoboda morajo se streti, napredek, veda, misel pa poginili!“

Le „Jutro“, to strašno še nas ovira. Q, da bi smrtna kosa mu zvenela! Pa ne! Naklepe le nam vse podira.

A naša zvitost drugo bo začela, saj vsaka naša glava že nabira junaška klerikalna nova dela.

Magistrale.

J-unaška klerikalna nova dela o-peva venec, ki se v čast nam vije. J-utranje žarno „Jutro“ vse odkrije, K-ako sta Kregar in Štefe se vjela.

R-az prižnec bo beseda božja klela; E-najst, preteče ura s stolpa bije; g-oreča jeza jim z obraza sije, a slava, ta je težko otmelna.

R-azkrinkani zdaj mi smo od Bav-bava; S-umi po vsej že širni domovini; T-o „Jutro“ je vzbudilo roko prava.

E-dino mi smo silni zdaj v večini! F-uj „Jutro“! To nas grdo spodkopava; e-nkrat maščujemo se mi trpini.

DNEVNE VESTI.

Moralisti v Katoliški tiskarni so se izpodtaknili nad v inseratnem delu „Jutra“ priobčeno korespondenco, ter so se celo tako daleč razkorajali, da delajo uredništvo tudi za inseratni del odgovorno. To je že največji humbug, ki ga zamore zagrešiti res le najbolj izprijeni klerikalni „moralist“. Ker se v uredniški del ne upajo več spuščati z nami boj, so začeli stikati po naših inseratih. Kaj, če bi mi začeli istotako stikati po inseratih od samega škofa blagoslovljenih listih? In kaj, če bi mi gotove gospe iz Katoliške tiskarne vprašali, če se po gotovih lastnih izkušnjah tako dobro spoznajo na inserirane škatlje. Počakajte, počakajte gospe katoliški moralisti, da izvelimo vašo katoliško moralo iz — raznih vaših škatelj.

Črnuhi za belo Ljubljano! Dr. Šusteršič je imel v nedeljo shod v Unionu. Zbrale so se na tem shodu samo take ekzistence, ki so že nešteto-krat onečistile ime naše bele Ljubljane. Dr. Šusteršič se je cel čas svojega govora norečal iz Ljubljancem in blatil Ljubljano. Ta hinavec vseh hinavcev, ta škodljivcev vseh škodljivcev Ljubljane pa je končal svoj govor tako-le: „Naše stolno mesto, središče Slovenije, ta kristal v kroni slovenskega naroda: Živio! Živio! Živio!“ Tak šuft pač zasluži, da se mu pljune v obraz. Umazani črnuhi, ki hočejo onečistiti belo Ljubljano!

Kregarju in Štefetu — prede! V petek večer, ko je komaj dr. Šusteršič došel z Dunaja v Ljubljano, sta že tekla k njemu Kregar in Štefe. V večerni uri se je Šusteršič sprehajal od „Uniona“ do parka pred sod-nijo; tiho se je vršil med njima po-

govor o — sleparijah in goljufijah v trg. in obrtno zbornico in seveda tudi o korakih, ki jih bo dr. Šusteršič storiti proti upeljani sodni preiskavi. Kregar je dajal dr. Šusteršiču informacije. Znano nam ni, ali imata drž. pravdnštvo in vlada že policijske poizvedbe v rokah, zanimivo bi pa vse-eno bilo izvedeti, kako se bo tu mešetarilo. Prihodno pomlad se vrše zopet volitve v trg. in obrtno zbornico. Tokrat bo zbornica dobila brez dvoma drugo sliko!

Zakaj se „Slovenec“ zavzema za mestne policaje? Letos se „Slovenec“ uredniki prav sumljivo pote-zajo za nižje mestne uslužbenice; uradnike, policaje in paznike ter ob-ljubujejo, da jim bodo pripomogli do zboljšanja plač in avanziranja. Kakor smo izvedeli, se bodo pa teh obljub držali le do volitve, po volitvi pa bodo zopet utihnil, ker vedo, da so preslabotni za izpolnitev teh in takih obljub.

Zakaj klerikalci ne regulirajo učiteljev plač? V nedeljo večer sta to tajnost izdala dva klerikalna inte-ligenta v „Unionu“ kleti. Klerikalec iz Ljubljane je na tozadevno vpraša-nje odgovoril klerikalcu z dežele tako-le: Veš prijatelj, regulacija bi se bila že izvršila, a zoper to so zlasti sla-bejše plačani fajmoštri in kaplani, ki pravijo: To ne gre, da bi mi kot du-hovni, ki smo mnogo študirali, vlekli manjšo plačo kot pa takle šolski vodi-telj ali pa nadučitelj. V mestih so vsi učitelji in tudi že učiteljice boljše pla-čani kot mi duhovni. — Ljudem, ki vbijajo kmetu in njegovim otrokom v glavo kulturo, se ne sme plača zbolj-šati, to se ne ujema z duhovsko — požrešnostjo! — Učitelji, zapomnite si to!

Razprava Pesek in Gaberc. Vče-raj se je vršila razprava pred okraj-nim sodiščem v zadevi, ki se je de-loma razpravljala tudi v javnosti; v našem listu sta si namreč odgovarjala v raznih „poslanih“ lastnik „Ilustro-vanega tednika“ gosp. Pesek in bivši njegov urednik g. Gaberc, ki ga je prvi odslovil. Gaberc je vložil zoper g. Peska tožbo na ugotovitev in izpo-polnitev pogodbe. Sodil je g. okrajni sodnik Bulovec, ki je prigovarjal stran-kama, da se poravnata, pa se je po-ravnava odklonila. G. Gaberc je krče-vito zahteval izpolnitev pogodbe; g. Pesek pa se je ravnotako vehementno branil po svojem zastopniku dr. Oblaku, priznavati Gaberca še za urednika ali celo kdaj za solastnika svojega lista. Sodnik pa je razsodil, da g. Gaberc sploh nima pravnega interesa tožiti na ugotovitev in je tožbo kratkoma lo-zavrnil, s čemur pa g. Gaberc ni zadovoljen.

Novi nemške denarne zavode dobi letos Ljubljana, enega v hišo S. Wutscherja, drugega v hišo Josinine Gnezdove (hotel pri „Slonu“). Dunajski „Bankverein“ in „Prometna banka“ sta zavoda večjega obsega. Nemci smat-rajo sedanji čas ugoden za naselitev med Slovenci.

Predavanje „Akademije“ je bilo včeraj, kar bodi v čast povedano — zelo dobro obiskano. Predavanje g. E. Kristana je bilo globoko zasnovano in je povedalo marsikaj o naših splošnih razmerah. Natančneje o predavanju jutri. V sredo se predavanje nadaljuje.

Slovensko deželno gledališče. Kot benefični predstavi dramskega osebja sta se uprizarili v soboto, ozir. v nedeljo popoldne burki „Robert in Bertram“ in „Lumpacij Vaga-bund“. Velekarakteristično, kakšen škandalozen repertoar mora služiti pri nas kot vada za širše občinstvo, čigar okus je pod operetno in burkasto egido srečno padel na ničlo. — Vče-raj zvečer se je pela kot zadnja ope-ra v sezoni Gounodov „Faust“. Uprizoritev je stala na enakem nivoju kot pri primjeri; zbor je bil malo do-stojnejši. — a —

Nova stavba „Kreditne banke“ ob Dunajski cesti se bo pričela gra-

biti letošnje poletje. Poprej podero dotična vojaška poslopja starega oskr-bovališča. Poslopje bo obsegalo ban-čne prostore, sobe za tujce (80—100) v pritličju pa kavarno. Poleg tega po-slopja namerava (ob Franca Jožefa cesti) zgraditi tudi lekarnar Piccolli trinadstropno hišo.

Dobrodelna prireditel „Domovine“. Vse gospe načelnice po-sameznih paviljonov in vse one go-spodične, ki so že obljubile in ki bi še hotele sodelovati pri tej prireditvi, imajo jutri, v sredo 29. t. m. ob 5. popoldne sestanek v damski sobi „Narodnega doma“. Ker stoji naš čas v znamenju dobrodel-nih prireditev, bi bilo želeti, da posveti vsaka narodno ču-teča gospodična svoje moči tej prireditvi. Posebnih vabil k sodelovanju se ne pošilja.

Dobrodelna prireditel v prid dijaške kuhinje „Domovine“ se vrši zaneljivo v soboto dne 1. aprila t. l. v vseh gornjih prostorih „Na-rodnega doma“. Ker je mnogo di-jajstva iz dežele, naj bi se pri tej pri-likli spomnili rodoljubje na deželi svojega dijaškega naraščaja v Ljubljani, da ali polnoštevilo prihi-ti ta dan v Ljubljano ali pa pošlje kak znesek v prid „Domovine“.

Slovensko akademsko društvo „Adrija“ v Pragi. Na zadnjem ob-čnem zboru si je izvolila za letni tečaj tale odbor; med. Ivan Jurečko, predsednik; iur. Fran Rapotec, pod-predsednik; iur. Milan Lemež, taj-nik; teh. Anton Ozvald, blagajnik; teh. Drago Leskovšek, knjižničar; iur. Jože Bohinjec, časninar; teh. Anton Teršič, gospodar; med. Boris Slajmer in teh. Franc Novak, na-mestnika; med. Bruno Weixel in teh. Franc Zelenko, preglednika.

Deželna zveza kranjskih obrt-nih zadrug v Ljubljani je imela vče-raj popoldne v posvetovalnici mest-nega magistrata svoj redni občni zbor. Udeležili so se ga poleg domačih, tudi odposlanci vnanjih zadrug, zlasti oni iz Mokronoga so bili častno za-stopani. Iz bogatega dnevnega reda posnamemo: Po običajnem pozdravu je načelnik g. Franchetti poročal o de-lovanju načelnišča med drugim tudi to: Mestna občina je Zvezi naklonila letno podporo 400 K. — Spominja se zaslug umrlega soustanovnika I. To-stija! občni zbor nudi običajen izraz sožalja, — Vsi sklepi zadnjega obč. zbora so se izvršili. — Po inicijativi Zveze sta se ustanovili: Deželna za-druška fotografov in Strokovna Za-druška modistin v Ljubljani. Ustanovi-tev Deželne Zadruga tapetnikov, sed-larjev in jermenarjev je v tiru. — Te-čaj za vodstvo obrtnih zadrug je ured-ničila Trgovska Obrtna Zbornica. — Posebnega zadrugnega inštruktorja za Kranjsko je ministrstvo odobrilo. — Načelnik se je udeleževal več združ-nih zborovanj tako n. pr. v Kamniku, na Vrhniki itd. — Redno se je udele-ževal tudi sej obrtnega sveta pri trg. ministru na Dunaju; Zlasti je zastopal stanovske interese pri posvetovanju o soc. zavarovanju, krošnjar-stvu Kočevjev, vajencih pri drž. železnicah, koncesijah za izdelovanje sodavice i. dr. — Obrtniške diplome iz raznih razstav bode odslej potrjevalo trg. ministrstvo — K Zvezi so nanovo pristopile: Za-druška v Mokronogu, Deželna zveza fotografov, Zadruga čevljarjev, Zadruga modistin. Izstopila je Zadruga mesar-sarjev. — V Zvezi je bilo l. 1910. včlanjenih 9 Zadrug z 982 člani. Iz poročila blagajne: V l. 1910 stan premoženja 789 K 46 h. Proračun za l. 1911.: Dohodki in stroški enako po 705 K. — Glede 5. točke dnevnega reda: Predlog o ustanovitvi zvezne posredovalnice za pomočnike in vajence se je po daljši debati na predlog g. Valentica in dr. sklenila posredovalnica le za vajence. V to svrhu se Zveza obrne do dež. šolskega sveta, ki naj šolska vodstva animira

v predlaganje za obrtniški stan spo-sobnih učencev. G. Erjavc je tudi pred-lagal, naj se Zveza obrne tudi do sod. svetnika Milčinskija, v zadevi strožjega nadzorovanja izboljševalnega za-voda pri Salezijancih, od ko-der prihajajo navadno le sami izprijeni elementi v obrt. stan. **Raznoterosti:** Po živahni razpravi se je med drugim tudi sklenilo: Boj proti mojestrom-skazom, zlasti na deželi, potom strožjega postopanja okr. glavarstev, ozir. orožništva z vpo-rabo § 152 obrtnega reda. — Zveza si ustanovi izmed načelnikov zadrug takozvani „Obrtni Svet“ zgolj in-formacijskega notranjega značaja v korist zadrugam. — Vsa poročila so bila soglasno odobrena. — Zborova-nju je z raznimi nasveti prisostvoval magistratni svetnik g. Šešek, kot za-stopnik obrtne oblasti. K zaključku je prišel po občnem zboru gostilničarske zadruga tudi zadrugi inštruktor gosp. Blodnik ter več članov gostilničarske zadruga. G. načelnik je ob polu 5. za-ključil zborovanje.

Občni zbor gostilničarske za-druge se je vršil včeraj popoldne v Mestnem Domu. To pot je bilo men-da prvič, da se tisti niso povabili k zborovanju. Gospodje so na konju. Zdjaj imajo namreč svoje glasilo, zato nas ne potrebujejo več.

Zverinjak v ljubljanskem „Pra-terju“ res zasluži, da si ga vsakdo ogleda, kdor se le količkaj zanima tudi za druge zverine in ne samo za klerikalne jarce v volčji obleki. Od kraljevega leva, debelokožca slona, leopardov, tigrov, več vrst medvedov itd. do majčecene opice, ki služi veli-kanu slonu za natakario, so v tem zverinjaku zastopane vse znamenitejše zveri in živali vseh delov sveta. Obisk zverinjaka je najbolj priporočljiv ob času krmiljenja, to je ob 7. zvečer. — Zabavno zanimivo so ob tem času tudi razne predstave gđc. Ane Mihel z divjimi zvermi ter štirimi velikan-skimi kačami. Za varnost v zverinjaku je tako skrbjeno, da si ga brez skrbi vsak otrok lahko ogleda.

Novi hiše. Na vogalu Zarnikove ulice so pričeli s stavbo vile ge. Elze Prelovškove, na mestnem stavbišču (vrt nekdanjega voj. oskrbovališča) pa je gradba Jos. Mayerjeve hiše do pri-tličja dograjena. V Copovi ulici si je zgradila preteklo jesen Ter. Kubelko-va trinadstropno hišo, ki jo bodo to pomlad ometali in osnažili.

Poglabljanje Gruberjevega ka-nala. Zavornice v Prulah so v nede-ljo jutraj zaradi narasle vode zopet oprli, dn se ta prej odteče. Vsled de-rečne vode bo imela trdka v strugi na materialu znatno škodo. Da voda žel. tira, ki je po strugi položen, ne po-kvari in raztrga, so ga obežili s ka-menjem. Delo je prenehalo pri celi akciji za teden dni. Tudi kamenje so prenehali dovažati iz Podpeči. Delav-cev manjka podjetniku Czeowiczki na celi črti, zato delo zastaja. Letos se je delalo vsega skup tri tedne, se-veda — po polzevo.

Zidarjev je došlo pretekli teden z Goriškega in iz Furlanije okoli 100 v Ljubljano. Sprejeti so bili pri raznih stavbnih in zidarskih mojstrih. To pomlad bo ometati in dovršiti 12 po-slopij, ki so že pod streho.

Kaj bo z vremenom? Južni ve-trovi so z njihovo deževno nadvlado za enkrat dogosposadili. V višjih zrač-nih plasteh se zdaj bije boj med se-vernikom ter vzhodnikom in zadrjnimi preostanki južnih vetrov. Ta boj pa vsaj včeraj še ni bil dosledno končan že za stalno, marveč za trenotno ugodno vremensko izpremembo.

Umor v Ložki dolini.

Štiri ure od znane notranjske po-staje Rakke proti hrvaški meji, leži le-pa, prostrana Ložka dolina. Ljudje, ki prebivajo v njej, imajo, če malo dru-gih, vsaj to lepo lastnost, da so miro-ljubivi. Tupatam pač pride zlasti med fanti do majhnega prepira in do nez-natnih prask, kajti mlada kri rada ki-pi, toda življenskih žrtve ni bilo v do-lini že skoro pol stoletja. A časa kolo-se neprestano suče in usoda je hote-la, da se je spet enkrat zasukalo tako, da je zahteval človeško žrtev

nož — najnižkotnejše morilno orodje.

V Starem trgu je služil pri kamno-seku Ivanu Lekanu kot pomočnik nje-gov 21 letni sorodnik Lorenč Vrhov-ec, doma iz Zaklanca pri Horjulu. Bil je čeden, krepak fant in zaradi teh prednosti ni bil baš zadnji pride-kleht. Tudi on je šel rad tja, kjer se dobe „zauber“ dekleta in tako je o-biskal rad tudi gostino v Belem mal-nu, kjer služi kot dekla mlado, brhko dekle Ivana Špeh. Kar se pa mnogo-krat pripeti, da se za kako dekle (po neumnem!) puli več fantov, zgodilo se je tudi tu, kajti poleg Vrhovca se je zahotelo po Ivani tudi 22 letnemu fantu Jakobu Petriču iz Vrhnike pri Ložu.

Dne 12. t. m. prišel je zadnji v družbi 21letnega Žagorja Ivana Gale-

MALI LISTEK.

Dositej Obradović.

1739—26. marca 1811, srbski buditelj.

(Pismo iz Prage.)

Do 18. stoletja je imel le zapadni del srbskega naroda dostop do kul-ture. Po emigraciji iz Stare Srbije na južno Ogrsko se je pričelo lepše živ-ljenje. Sicer je avstrijska vlada več obljubovala, kakor izpolnila, ali onih 100.000 izseljencev je živelo vendar boljše, kakor v groznem turškem pre-ganjanju. — Kar se je o Srbih pisalo, bilo je pisano v cerkvenem, ljudstvu nerazumljivem jeziku. Obrad-ović izda leta 1783 prvo srbsko knjigo v Lipskem („Život i priklju-čenija Demetrija O“ in leto pozneje „Soveti zdravega razuma.“)

Zanimiv je Obradović radi vprašanj, ki so še danes akutna in ki jih je razrešil.

Le svoboda razuma daje tudi druge svobode. V tem stavku vidimo ves njegov vpogled v

življenje. Svoboda misli mu je glavni pedestal, kamor naj se postavi svoboda naroda. In v tem leži njegov pomen.

Bojeval se je proti verskemu fa-natizmu in proti duhovščini, ki ji je bila le forma vse in jedro naboženstva nič. „Srce me boli, ko vidim, da ljudje enega in istega naroda bijejo boje med seboj. Srbi in Hrvatje imajo bo-dočnost le pri verski strpnosti.“ To so bile besede, takrat nenarodne in zato vzbujajoče osupljenje. — Pre-potoval je vso kulturno Evropo, videl Orient, izpoznal dobrodu Jugoslovane ter pravil: v Srbiji, na Hrvatskem, v Dalmaciji, povsod so ljudje ene duše, enega značaja in kjer se sovražijo, je to le radi tega, ker pripada ta grškemu, oni rimskemu obredu. Ne le proti for-malnosti, ampak tudi proti negati-vnosti in parasitizmu se je bojeval. Njegov nacionalizem ni nekaj priučenega. Srb, Jugoslovane je v svojem bistvu nacionalist, pravi Masaryk.

Obradović zbira vse narodne sile. In zato povzdigne svoj glas za izo-brazbo mladine in skuša potegniti

žensko iz suženjstva. Še leta 1734 je bilo ženi prepovedano celo v cerkev: pravi Orient. In Obradović govori: v vaših rokah je bodočnost naša, kajti v vaših rokah je mladina. In vedite, kakršne ste vi, tak bode zarod. Zato glejte, da bode narod pošten.

Človečanstvo in njega dvignenje mu je ideal. In kje najde torišče k iz-vrševanju svojih misli in idej? To mu je narod srbski. Ni mu jezik vse, temveč dvignenje k višji stopinji: kul-tura; jezik pa glavni pripomoček. Zato je glaven princip pedagogije: mladina se mora izobraževati v svojem jeziku, sicer ostaja zadaj.

Odvržite naboženski fanatizem, kajti sicer vas bode podjarmil hujše od Turkov.

Temu prosvitljencu, ki nima po-mena le za Srbe, temveč s svojimi zdravimi načeli za vse Jugoslovane, je priredilo srbsko akademsko društvo „Sumadija“ v Pragi večer na oslavo stoletnice njegove smrti. Na lepem, zelo obiskanem večeru v gle-dališki dvorani „pri vojvodih“ je go-voril dr. J. Machál (ki je lani pre-daval na univerzi o slovenski litera-

turi) o „Obradoviću, njegovem živ-ljenju in delu“ ter prof. Masaryk o „Obradoviću kakor filozofu.“ S pev-skimi točkami je sodelovala „Ad-rija“.

Prof. Masaryk je proti koncu svojega govora govoril z veliko pre-pričevalnostjo, kako je potrebno, da jugoslovanska mladina, ki študira na visokih šolah sama med seboj že se-daj reši problem jugoslovanske vza-jemnosti. Mladi ljudje naj se priprav-ljajo na ono dobo, ko stopijo med narod — na mejdan. „Prepojeni mo-rate biti z najčistejšim demokratizmom, ker le tako boste rešili naloge, ki jih stavlja na vas jugoslovansko življenje. Pazite, da se v svetu ne odtujite svo-jemu preprostemu narodu — sicer bo izgubljeno vaše življenje. Če pa pri-dete pripravljeni v domovino, takrat se ne bojim za bodočnost Balkana. V vaših rokah je njegova usoda in ne le v rokah Evrope. Zato se takrat, ko nastopite z delom, ne bojte persekucij — stojte trdno in svojo nalogo bo-dete gotovo dokončali, nadaljujoč z Obradovićem.“

J. M.

ta, doma nekje na Dolenjskem, v Belem malcu. Našla sta tam v gostilniški sobi Vrhovca in Ivano Špeh. Nekaj časa so se dobro zabavali vsi štirje. Kmalu si je začel Ivan zapenjati zadaj s preprosto zaponko predpasnik. Vrhovec ji je hotel pri tem pomagati a istočasno ji je prišel pomagat tudi Petrič. Ta ji zapel predpasnik, toda z neko drugo zaponko česar pa ni nihče takoj opazil. V Petriču je bilo že precej časa ljubosumje in pri tem je iskal dlake v jajcu, kako bi dobil povod, stopiti Vrhovcu na prste. Tako je bila ta

par vinarjev vredna zaponka — začetek konca.

Petrič za svoje sirovo maščevanje ni imel sam dovolj poguma in najel si je v to Galeta. Takoj po tistem dogodku z zaponko sta odšla iz Belega malca z namenom, da bi zunaj

čakala na Vrhovca.

Vrhovcu pa se je vse nekam pozdevalo in zato ni hotel iti iz gostilne, dasi so ga prišle dekletke večkrat klicale, naj gre ven kjer bi tam rada govorila z njim Petrič in Gale. Pil je na to še par brizgancev in se tako zakasnil. Ona dva sta se naveličala zunaj prežati nanj ter sta odšla domov. Tako se je to pot Vrhovec srečno rešil. Teden pozneje, na Jožefovo, pa je

Vrhovec šel po smrt.

Petrič in Gale sta bila med tednom pripravila hudodelski načrt za ta dan. (Gale, ki je bil šele nekaj tednov uslužben v dolini, še ni mogel poznati njenih razmer in je bil pri vsej stvari le slepo orodje Petričev.) Na Jožefovo sta šla najprej v Ipavčev gostilno v Markovcu iskat svojo žrtev, a ker je nista tam našla, odšla sta v Beli malen v svesti, da Vrhovca tam dobita, a tudi tam ga ni bilo. Napotila sta se zatem v gostilno Jožefa Trohe v Markovcu v trdni nadi, da naletita tam na Vrhovca. Hotela sta ujeti sabo tudi Ivano Špeh; ko pa ta ni hotela iti z njima, sta ji rekla: „Če ne greš z nama, boš še danes jokala!“

V Trohovi gostilni sta res našla Vrhovca, ki je imel svojo družbo. Petrič in Gale sta se vsedla za drugo mizo. Kmalu je začel Petrič Vrhovca zbadati, zlasti s tem, da mu je izživalo kaj na zaponko Ivane Špeh, ki jo je imel zapeto v klobukovem traku, rekoč: „Ali te kaj bode?“ Vrhovec, ki je bil — resnici na ljubo povedano — dostikrat bahato zajedal, se to pot ni imel namena pričkati z onima, ampak je mirno pil s svojimi tovariši. Gale in Petrič pa nista hoteli več odlašati s svojim hudobnim naklepom in zlasti Petrič je vse prizel, da bi prišlo do spopada. Najraje pa bi bila dobila Vrhovca kje na samem. Ker se pa ta le ni hotel napraviti domov, začel ga je goniti Petrič. Vrhovcu pa se je to za malo zdelo in odločno je rekel onima dvema, da ne gre domov, dokler je še liter „barvan“. Čez nekaj časa pa je odšel v kuhinjo. Za njim sta se zmužala drug za drugim Gale in Petrič. Šla sta ven na cesto, misleč, da najdeta kje Vrhovca. Ko ga pa le ni bilo, vrnila sta se v vežo. Tu pa sta ga dobila, ko se je ravno vrnil iz kuhinje. Ko ga Gale zagleda, plane brž naden, useka ga z nožem po glavi ter mu zada precej težko rano. Vrhovec, čuteč bolečino, naglo odpre gostilniška vrata in plane za neko mizo s klicem: „Pomagajte!“ Gale in Petrič sta pridruvala za njim. Zdjaj se skočil Vrhovec na mizo, prijel za prazno steklenico od piva ter z njo ndaril po glavi Galeta, ki mu je istočasno zasedil noč nad levim kolkom globoko v trebuh.

Ko je Petrič videl, da je Vrhovec nad Galetom zavil steklenico, zavzdignil je stol, da bi prestregel udarec, a Franc Palčič, gostilničarjev sin iz Markovca, ga je prijel za vrat ter ga potisnil v kot za vrata. V tem momentu se je obrnil z nožem Gale nad Palčiča; že je zamahnil z okrvavljenim orodjem nad glavo in nož bi se bil zapil globoko v možgane, da ni v poslednjem hipu prijel fant Jakob Mlakar razbojnika za ovratnik in ga sunil skozi vrata. V tem času je bil že tudi Petrič zunaj in vrata so naglo znotraj zaklenili. Med tem rovanjem, ki je trajalo komaj par minut, je stopil Vrhovec iz mize, samo par vzdihov in zgrudil se je na tla. Siloma je vrela kri po deskah in čez nekaj minut je izdihnil. Nož mu je bil prerezal srčne žile.

Morilca na begu.

Ko sta Petrič in Gale slišala pred vrati obupne klice iz gostilne: „Umrli, bo, umrli bo!“ sta pobegnili. Bilo je šele v mraku, ob polu 8. uri zvečer. Gale je spotoma vrgel nož med kralje pred Žagarjevo žago, ki se nahaja v neposredni bližini Trohove gostilne, a se ga še ni moglo najti.

Orožništvo, ki je bilo o umoru obveščeno, je bilo takoj na nogah. Po čudnem naključju je bilo prav hitro morilcema na sledu.

Na poti proti Markovcu doide namreč stražmeštra g. Žagarja nek prileten mož s strašnim tarnanjem, da je iskal zdravnika in duhovnika „ubogemu“ fantu na Vrhnikih, ki bo „dušo izdihnil“ vsak čas, pa ni nikogar doma. Ko ga stražmešter, ki se mu je stvar malo kočljiva zdela, vpraša, kaj je fantu, mu mož, nič hudega ne sluteč, pove, da so ga menda stepli v Trohovi gostilni v Markovcu. Vozel je bil razmotan. Stražmešter vzame sabo še enega orožnika in kmet ju pripelje naravnost v hišo, kje je ležal

„nevarno bolni“ Gale.

Ko je ugledal moža postave, so ga prijeli le večje slabosti in še bolj si je zaželel zdravnika. Ko mu ga je stražmešter naposled pripeljal, ter je konstatiral le majhno poškodbo na glavi, sta ga orožnika na voz in odpeljala v ložke zapore.

Petrič

pa jo je odkuril. Tisti večer je prišel domov, da je odložil okrvavljeno obleko ter potem izginil. Dva dni ga je iskalo vrlo ložko orožništvo od zore do mraka, a breuspešno. V torek, 21. marca, pod noč, pa se je sam zgasil na orožniški postaji v Ložu, ker je videl, da se ga pridno zasleduje. Javil pa se je tudi zato, ker mu žep ni dopuščal nadaljnjega skrivanja; imel je pri sebi samo še par vinarjev.

O tej zadevi, bi bili že prej poročali, a smo čakali zanesljivih podatkov.

Spominjajte se prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda!

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Državni zbor.

Dunaj, 27. mrrca. Začetkom današnje seje proračunskega odseka je najprej govoril poslanec Spaček. Seja je bila že ob 1. uri popoldne prekinita. Nato je ministrijski predsednik baron Bienerth popoldne konferiral s poslanci vladne večine. Izjavil je, da je usoda parlamenta odvisna od stališča „Slovenske Enote“, ki je istočasno zborovala. Ravno ko je bila Bienerthova konferenca z zastopniki vladne večine končana, je došel odgovor „Slovenske Enote“, v katerem izražajo slovenski poslanci svoj članom v budgetnem odseku popolno zaupanje. S tem je bila usoda parlamenta zapечатena. Ob 3. uri popoldne se je nadaljevala seja proračunskega odseka. Kot prvi se je oglasil k besedi poslanec Lewicki. Toda ko, aj je pričel govoriti, ko vstopi v dvorano predsednik zbornice dr. Pattay in izroči odsekovemu predsedniku baronu Chiariju dopis vlade, da je državni zbor za nedoločen čas odgođen. Prečitane reskripta so poslanci vzeli molče na znanje.

Dunaj, 27. marca. Vsled odgoditve državnega zbora je politična situacija skrajno nejasna. Vlada se bo posluževala § 14. Zbornica bo razpuščena še tekom tega tedna. Zelo važno je tudi vprašanje, kako stališče bodo sedaj zavzeli Poljaki. V slučaju, če Glombinskemu ne bodo dovolili pristati na vse določbe § 14., pride tudi gotovo do demisije kabineta.

Dunaj, 27. marca. V slučaju razpusta zbornice vladajo različni pomisleki glede razpisa prihodnjih državnoborskih volitev. Volitve so bile najprej določene za julij. Ker pa ima ljudstvo ravno v tem času največ dela na polju, se bodo volitve vršile šele jeseni.

Dunaj, 27. marca. Takoj po odgoditvi državnega zbora se je „Slovenska Enota“ sešla k posvetovanju. Predsednik dr. Fiedler je konstatiral, da pomeni odgoditev zbornice popoln uspeh in zmago „Slovenske Enote“. Dr. Fiedlerju se je izrekla kot predsedniku zaupnica. Nato so se poslanci „Slovenske Enote“ razšli popolnoma mirno in v prepričanju, da so dosegli velikansko zmago nad vladnimi strankami.

Dunaj, 27. marca. Odgoditev državnega zbora se splošno smatra kot zmaga in prvi krst novoorganizirane „Slovenske Enote“, katere člani so šli vedno združeni v boj proti sedanji vladi in njenemu režimu. V slučaju, če bo Bienerth še ostal na čelu kabineta, oziroma še vladal po sedanjem režimu, slovenski poslanci nikakor ne nameravajo spremeniti svojega dosedanjega stališča, ampak bodo odšli še bolj energično v boj proti Bienerthu in sploh celemu kabinetu.

Dunaj, 27. marca. Ministrijski predsednik baron Bienerth je izjavil, da je delovanje sedanje zbornice popolnoma

nemogoče, ker je opozicija edina v vseh vprašanjih. Zbornica bo torej čisto gotovo razpuščena.

Kritičen položaj na Daljnem Vztoku.

Petrograd, 27. marca. Konflikt med Rusijo in Kitajsko se je sedaj še poostiril. V Mandžuriji vlada velika panika. Rusi se neprestano izseljujejo, ker se boje nasilstev od strani Kitajcev. V okolici Harbina je zbrana že nad 60.000 mož broječa kitajska vojska. Ruski general Nikitin, bivši artilerijski komandant v Port Arturu je imenovan komandantom irkutskega in zabajkalskega kosačkega voja. Radi tega se splošno domneva, da je general Nikitin določen za bodočega komandanta ruske vojske v Mandžuriji v slučaju rusko-kitajske vojne.

London, 27. marca. Tukaj se razširjajo vesti, da je rusko-kitajska vojna vprašanje najkrajšega časa. V oficijelnih angleških krogih se domneva, da bo predsednik Združenih držav, Taft prevzel posredovanje med Kitajsko in Rusijo, a vendar se ne pričakuje od tega posredovanja nikakih vspehov.

Gibanje v Macedoniji.

Carigrad, 27. marca. Semkaj so došla poročila, da so Albanci v bližini trdnjave Rapči napadli iz zasede turško vojsko in jo pognali v beg. Albanci so tudi mnogo turških vojakov vjeli in jih odpeljali s seboj.

Carigrad, 27. marca. 5 km od črnogorske meje se je vnela nad Albanci in turško vojsko huda bitka, ki traja še vedno.

Carigrad, 27. marca. General Torut paša, ki je vodil lansko ekspedicijo proti Albancem, je imenovan komandantom turških čet v Albaniji in je odposlan na črnogorsko-turško mejo.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Kupujte „JUTRO“.

Izvod samo 4 vinarje.

Mali oglasi.

Beseda 5 vin. — Za one, ki iščejo službe, 4 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Hlačna krija za d-kile pridejo! Cene nizke. „Angleško skladišče oblek“, Ljubljana, Mestni trg 5. 175/10—1

Prod. jahtniška oprava za malo trgovino, dobro ohranjena se ceno prodaja. Naslov pove upravnistvo „Jutra“. 186/1—1

Mlad (Foxterrier) s črnim kratkim repom in z znamenjem na ušesu, se je izgubil. Oddati Prisojna ulica št. 1. I. nad. 186/1—1

Meblovana soba s posebnim vhomom se takoj odda. Kje, pove „Prva anončna pisarna“ Frančiškanska ulica 8. 185/2—1

Jedilna miza (rezana v staronemškem slogu), otročja mizica, otročja postelja in otročja kopalna bana se ceno prodaja Pod Tranco št. 2. III. nad. 176/3—2

Priporoča se za vsa v svojo stroko spadajoča dela

J. ZAMLJEN

čevljarski mojster

V LJUBLJANI, Sodnijska ulica št. 3

izdeluje prave gorske in telov. čevlje.

Zahvala.

Med dolgo boleznijo in povodom smrti naše predrage iskreno ljubljene soproge, oziroma dobre matere, sestre in tete gospe

Terezije Štibernik

gostilničarke

smo dobili toliko iskrenega sočutja, da nismo v stanu se vsakemu posebej zahvaliti za izraženo sožalje.

Zahvaljujemo se tem potom iz celega srca za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu in za tolažbo ob prerano odprtem grobu.

V Ljubljani, dne 24. marca 1911.

Zalujoča rodbina Štibernik-ova.

Deželna zadruga brivcev, frizerjev in lasničarjev v Ljubljani naznaja žalostno vest, da je njen dolgoletni član, gospod

Josip Mohar

brivski mojster v Ljubljani

dne 26. marca 1911. ob 11. uri popoldne preminul.

Pogreb rajnika bo dne 28. marca 1911. ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti Radeckega cesta 12.

Načelstvo.

Mlad čevljarski obrtnik

podjetnega duha in treznega značaja v prijetnem kraju na deželi, z malo trgovino, star 28 let, se želi v svrhu ženitve seznaniti z gospodično, staro od 18 do 25 let s premoženjem ter zmerno nemškega jezika. — Dopisi naj se pošiljajo do 15. aprila s sliko na upravnistvo „Jutra“ pod Bodočnost 2.

Zidarji

za omet v akordu se takoj sprejmejo pri stavbeniku

SOGL-nu

Tobačna tovarna.

Iz proste roke se prodaja ali pa odda v najem lepa enonadstropna

HIŠA

s pripadajočimi gospodarskimi poslopji, lepim dvoriščem, kletjo in ledenico. Poleg hiše in pred hišo sta dva sadna vrta in vrtič za zelenjavo. Na vrtu pred hišo kegljišče. V hiši je že več let dobro vpeljana trgovina z mešanim blagom, gostilna, zaloga piva, žganjetoč in trafika. Na državni cesti, oddaljeno 10 minut od kolodvora južne železnice. Vprašati pod „Domačija“, poste restante, Ljubljana.

Najboljše odgovori „Slovincu“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

Pozor! Laška kuhinja Pozor!

Edina v Ljubljani. Edina v Ljubljani.

hotel Malič, nasproti glavne pošte.

Vsak dan sveže ribe z jadranskega morja raznih vrst.

Kosilo za abonente od 50 vin. dalje.

Pristna južna vina Brioni i. dr. Vsak dan kaka specialiteta laške kuhinje in sveže tržaške škedenjske ročice (bighe). Vampi, polenta, Sardoni alla Marinaja, sardale in druge morske ribe, rižota morskih rakov. Danes specialiteta od 7. dalje segedinski golaš in druge specialitete.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Sajd Dunajska cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šubie, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivolj, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušeničnik, Židovska ulica.
Kleinstein, Jurčičev trg.

Wislak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagodè Mestni trg.
Kanc, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Blizjak, Zaloška cesta.
Remžgar, Zelena jama.
Blč, Zaloška cesta.
Sveteč, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Zadel, Karlovska cesta.
Ojstriš, Poljanska cesta.
Sterkovič, Dunajska cesta.

Prvi april v Narodnem domu : : v Ljubljani : : :

ali velika

DOBRODELNA VESELICA

na korist dijaškemu podpornemu društvu „Domovina“.

Varieté. — Koncert Filharmonije. — Damska kapela. — Šatori.

Prireda slovenske narodne dame.

Sodelujejo najslavnejše umetniške in diletantske moči.

„Narodna kavarna“.

Novo došla

elitna damska kapela

ima izbran umetniški in zabavni vsopred ter koncertuje

vsaki dan. Vstop prost!!

K mnogobrojnemu obisku vabi

Franc Krapeš.

Tovarniška znamka „IKO“.

Specialiteta: edina ura slovenska za telovadce. Dobi se samo pri tvrdki: H. SUTNER, Ljubljana, Mestni trg in Sv. Petra c.

Lastna tovarna ur v Svici.

Več, dobro izurjenih pomočnikov
:: sprejme takoj v stalno delo ::

Ivan Kos

čevljarški mojster, Zagorje ob Savi.

Oblastveno autorizirano in sodno
zapriseženi

inženir Ig. Stembrov

Ljubljana, Šubiceva ulica 5.

Prevzema stavbna vodstva, oddaja
strokovna mnenja, izvršuje vsa v
stavbno stroko spadajoče načrte, kakor
n. pr. za visoke stavbe, vodovode,
kanalizacije, ceste, regulacije, parce-
lacije itd.

Jako zanimiv, zabaven in po-
učen list s slikami je

**„Ilustrovani
Tednik“**

ki izhaja vsak petek ter stane
četrtletno le K 1:80.

Zahtevajte ga povsod! Naročite
ga in inserirajte v njem!

Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

Dragocen dar

Vam pošljemo z obratno pošto zastoni
in franko, ako nam v namen razpo-
šiljanja naših cenikov pošljete

100 naslovov (edino z dežele, ne
iz glavnih mest)

zasebnih in državnih uradnikov, učiteljev,
vaških duhovnikov, graščakov,
gospodarskih uradnikov, tovarnarjev in
tovarniških uradnikov, bolje situiranih
zasebnih uradnikov, trgovcev, obrtnikov
itd. s svojega bivališča in najbližje
okolice snažno in razločno na pošto
papirja spisane.

Prodaja patentovanih novosti
L. Weiss, Dunaj II. Hofenedergasse 1.

**Zboljšana Kneipova metoda in
ventilirane spalne čepice**

so kot najbolj preizkušeno sredstvo
proti nervoznemu glavobolu vseh vrst,
proti potenju, vroči glavi in posledicam,
izpadanju in osivelosti las. Čepica po-
miri živce in prozori dobro spanje in
spoko glavo.

1 čepica z dvojno ventilacijo K 6.—
1 „ „ trojno „ 8.—

Balzam pospešujoči rast las in brade

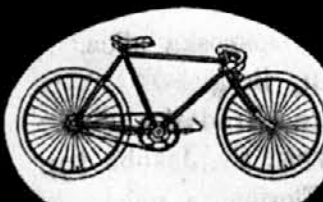
z uporabnim navodilom

1 stekleničica K 2.—
1 „ „ 4.—
1 „ „ 6.—

Naročila iz province po pošti
le proti povzetju.

Zavoj in spremnica 30 vin. Pri
naročilu čepice naj se navede
obseg glave.

**P. Frötscher, Dunaj III.,
Barichgasse 17.**

KINTA
K.C.L.
Priznana močna, lahko tekoča
solidna in neprekosljiva so
KINTA kolesa.
Najboljšerše jamstvo. Ilustrovani
ceniki brezplačno.
K. Čamernik
LJUBLJANA, Dunajska c. 9.
Special. trgovina s kolesi in posam. deli.
Izposojevanje koles.

$\frac{1}{2}$ litra
VIPAVCA?

Ivan Jax in sin

v Ljubljani, Dunajska c. 17

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“ :

Nekaj izborno ohranjenih

automobilov

vseh velikosti se ceno prodaja.

Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za po-
pravo avtomobilov in trgovina

Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,

Santergasse 13.

Jutro se prodaja v Trstu

po 4 vinarje

v naslednjih tobakarnah:

Becher, ulica Stadion,

Trevisan, ulica Fontana,

Pipan, ulica Fabra,

Bevk, trg Goldoni,

Vovk, ulica Carducci,

Stanič, ulica Molinpiccolo,

Sekovar, Vojašnični trg,

Hrast, Poštni trg,

Može, ulica Miramar,

Magolo, ulica Belvedere,

Geršina, Rojan,

Raunacher, Can. po Marzio,

Bruna, SS. Martiri,

Ercigoj, ulica Massimiliana,

Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,

Bruna, ulica del Rivo,

Bubnič, ulica Sette Fontane,

Gramaticopulo, ul. Barriera,

Spöder, ulica Barriera,

Lavrenčič, Vojašnični trg.

Benusi, Greta,

Kichel, Rojan,

Baje, ulica Geppa,

Luzatto, ulica Acquedotto,

Segulin, ulica Industria,

Železnik, Sv. Ivan,

Lug, ulica S. Lucia,

Zidar, Sv. M. Magdalena,

Hreščak, ulica Belvedere.

Ustanovljena leta 1831.

Največja zavarovalnica avstro-ogrske države

Ustanovljena leta 1831.

C. kr. priv. občna zavarovalnica Assicurazioni Generali v Trstu.

Glavni zastop v Ljubljani, Marijin trg, Sv. Petra cesta št. 2, v lastni hiši.

Zavaruje zoper požar na poslopih, pohištvo in blagu, tatinski vlom, škode vsled prevažanja, požar, poškodbo zrcal in zvonov. — Na življenje in za doto v vseh
mogočih sestavah. — Tekom leta 1909. zavarovalo se je 17.230 oseb za kapital nad 143 milijonov kron na življenje. — Družba je izplačala za škode nad 977
milijonov kron. Premoženje družbe znaša nad 366 milijonov kron.

Učiteljska tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v ti-
skarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.

Muzikalije.

Telefonska številka 118.

Najmodernejša črke.

Litografija.

Postne hranilnice številka 76.307.

Del. glavica:

K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad:

K 610.000.

Stritarjeva ulica številka 2.

priporoča premese na 4% Tiske srečke a K 8.—; zrebanje 1. aprila; glavni dobiček K 180.000.—.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 $\frac{1}{2}$ %.